



R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.688A/2020

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/12.40 CR/11.06.2020

Domnului
ION-MARCEL CIOLACU
Președintele Camerei Deputaților

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 2989 / 10 JUN 2020

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și ai Grupului Uniunii Salvați România referitoare la Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național (Plx nr.525/2019).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 24 iunie 2020 (inclusiv în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 14 iulie 2020.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

~~PREȘEDINTE~~

Prof. univ. dr. ~~VALER DORNEANU~~



ROMANIA

Parlamentul României
Camera Deputaților
Cabinet Secretar general

București, 09 iunie 2020
Nr. 2/3722

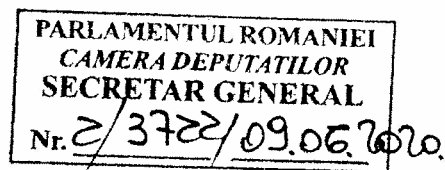
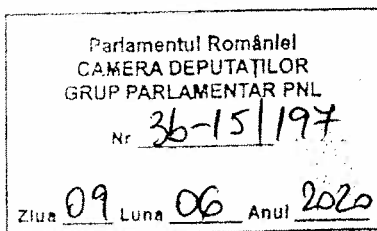
Domnului Valer DORNEANU
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

Vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și ai Grupului Uniunii Salvați România referitoare la Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național (Plx nr.525/2019).

Cu aleasă considerație,

SECRETAR GENERAL**Silvia Claudia MIHALCEA**



Parlamentul României
Camera Deputaților

Către,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Doamnei Silvia Claudia MIHALCEA,

Secretar General al Camerei Deputaților

Stimată Doamnă Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și în baza art. 15, alin. (1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în numele semnatarilor, vă înaintăm **Sesizarea** la Curtea Constituțională referitoare la **Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**, adoptată de Camera Deputaților, în ședința din data de 3.06.2020, în calitate de cameră decizională.

Lider Grup PNL,

Deputat Florin ROMAN

Lider Grup USR,

Deputat Oana DRULĂ

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Domnului Valer Dorneanu,

Președintele Curții Constituționale a României

DOMNULE PREȘEDINTE,

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituția României și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deputații menționați în anexa atașată formulăm prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a *Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național*, pe care o considerăm neconformă cu o serie de articole din Constituția României, pentru motivele expuse în continuare.

I. SITUAȚIA DE FAPT

Procedura legislativă la Senat

În data 27.06.2019, a fost înregistrată la Senat pentru dezbatere, cu nr.b319, *Propunerea legislativă pentru stabilirea indicatorilor minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului din economia națională.*

În data de 03.07.2019 inițiativa a fost trimisă pentru punct de vedere la Guvern și pentru aviz la Consiliul Economic și Social și la Consiliul Legislativ (termen: 02.08.2019)

Consiliul Economic și Social a transmis aviz favorabil în data 23.07.2019 cu nr. 3714/23.07.2019, iar în 02.08.2019 Consiliul Legislativ a avizat favorabil, cu observații și propuneri, această propunere legislativă.

În 4.09.2020 a fost prezentat nr.L466 în Biroul permanent; Senatul e prima Cameră sesizată. Atunci a fost trimis pentru raport la Comisia pentru muncă, familie și protecție socială (termen: 24.09.2019), iar pentru aviz la Comisia economică, industrii și servicii (termen: 17.09.2019) și trimis pentru aviz la Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital (termen: 17.09.2019) și la Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități (termen: 17.09.2019)

În data de 19.09.2019, Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital a transmis avizul negativ cu nr. 303; Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități a transmis avizul negativ cu nr. 394; iar în data de 24.09.2019, Comisia economică, industrii și servicii transmite avizul negativ cu nr. 420.

Comisia pentru muncă, familie și protecție socială a depus, în data 25.09.2019, raportul favorabil cu nr. 293.

În data de 02.10.2019 a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Senatului, iar în 21.10.2019 a fost adoptat de Senat (adoptat în condițiile art.75 alin.(2) teza a III-a din Constituția României, republicată).

Procedura legislativă în Camera Deputaților

Inițiativa legislativă a fost înregistrată, în data de 28.10.2019, la Camera Deputaților pentru dezbatere și a primit indicativul PL-x nr. 525/2019, fiind transmisă pentru raport la Comisia pentru muncă și protecție socială (termen depunere amendamente: 11.11.2019, termen depunere raport: 19.11.2019) și pentru aviz la: Comisia pentru buget, finanțe și bănci, Comisia pentru drepturile

omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisia juridică, de disciplină și imunități, Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați
Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în data de 12.11.2019, a transmis un aviz negativ.

În data de 26.11.2019 a fost primit aviz negativ de la Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați.

Comisia pentru muncă și protecție socială a transmis, în data 11.12.2019, raportul favorabil cu 7 amendamente admise.

Comisia juridică, de disciplină și imunități a avizat favorabil, în data de 17.12.2019, inițiativa legislativă.

Raportul favorabil asupra proiectului de Lege pentru stabilirea indicatorilor minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului din economia națională a fost înscris, în data de 23.12.2019, pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților.

În data de 29.05.2020, Guvernul a transmis punctul de vedere (cu nr.3746/28.05.2020), prin care se arată că Parlamentul va decide asupra oportunității adoptării acestei inițiative legislative.

În data de 3.06.2020 proiectul de lege a fost adoptat de Camera Deputaților. (rezultat vot pentru=212, contra=94, abțineri=2)

II. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

II.1. Legea încalcă dispozițiile art.1 alin.(3) și alin.(5) din Constituție, coroborat cu dispozițiile art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000. Paralelism legislativ

Constituția României

Art.1 alin.(3) și alin. (5)

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane,

dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

...

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Legea nr.24/2000

Art.16 alin.(1)

„(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.”

În cadrul procesului legislativ de adoptare a unui act normativ, o etapă importantă o constituie avizul Consiliului Legislativ. Ca organ de specialitate al Parlamentului, Consiliul Legislativ, în cadrul competenței sale prin avizul său, recomandă adecvarea conținutului normativ la rigorile normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr.24/2000.

În speța supusă criticii de neconstituționalitate, Consiliul Legislativ a subliniat necesitatea eliminării dispozițiilor art.1 și art.2 din inițiativa legislativă pentru a se evita paralelismul legislativ (existența unor norme identice în cadrul unor acte normative diferite sau chiar în cadrul aceluiași act normativ). Cităm din avizul Consiliului Legislativ nr.668/2019:

„La art.1, menționăm că, de lege lata, ipoteza juridică vizată de inițiatori, respectiv garantarea dreptului salariaților la plata unui salariu de bază minim este reglementată deja atât în Legea nr.53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cât și în Hotărârea Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Prin urmare, prin soluția legislativă preconizată de la art. 1 se instituie un paralelism legislativ, interzis potrivit art. 16 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, precizăm că în sintagma „plata unui salariu de bază minim” nu este făcută distincția între salariu brut sau net.

În consecință, este necesară eliminarea normei preconizate pentru art.1, celelalte texte urmând a se renumera corespunzător.

La actualul art.2, subliniem că această normă este similară atât cu prevederi ale Legii nr.53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și ale Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește stabilirea cuantumului salariului de bază minim prin aplicarea unui coeficient raportat la salariul minim brut pe țară garantat în plată.

În plus, această ipoteză este reluată în cuprinsul art.3 din propunere.

În consecință, pentru evitarea paralelismului legislativ, este necesară eliminarea normei preconizate pentru art.2, celelalte texte urmând a se renumera corespunzător.”

Legiuitorul a ignorat aceste recomandări și a adoptat reglementarea în forma propusă de autorii inițiativei, cu o modificare formală care nu evită paralelismul legislativ, prin înlocuirea sintagmei, „plata unui salariu de bază minim” cu sintagma „plata unui salariu brut lunar”. Or, prin raportare la scopul actului normativ, exprimat prin dispozițiile art.3 este evident că legiuitorul se referă la tot la plata aceluiași „salariu de bază minim” dedus prin aplicarea „coeficienților minimali de ierarhizare” în funcție de studiile angajatului. În încercarea nereușită de a evita paralelismul legislativ, conținut în dispozițiile art.1, art.2 și art.3 ale legii criticate raportat la dispozițiile în vigoare conținute de Legea nr.53/2003 – Codul Muncii și de Legea cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, textul normativ adoptat de Camera decizională, Camera Deputaților este și neclar și echivoc, fiind susceptibil de două sau mai multe înțelesuri care ar produce efecte juridice contrare.

II.2 Legea nu respectă dispozițiile art. 1 alin.(3) și alin.(5) din Constituție. Este încălcat principiul securității juridice în componenta sa privind calitatea actului normativ

Constituția României

Art.1 alin.(3) și alin. (5)

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

...

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Decizia CCR nr.150/2016, paragraf 20, evidențiază:

„Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).”

Cu privire la acest aspect, Consiliul Legislativ a învederat autorilor inițiativei și a sugerat Parlamentului să procedeze la clarificarea unor dispoziții normative cuprinse în art.1 – 5 din Lege, deoarece normele sunt susceptibile de două sau mai multe înțelesuri, ceea ce face imposibilă aplicarea în practică a dispozițiilor adoptate de legiuitor.

Avizul Consiliului Legislativ nr.668/2019, pct.4:

<< Referitor la măsurile propuse, semnalăm că prezenta propunere încalcă prevederile art.6 alin.(1) teza I din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”. De asemenea, soluțiile pe care le

cuprinde noua reglementare nu sunt temeinic fundamentate, cu luarea în considerare a interesul social, ori cu corelarea ansamblului reglementărilor interne.

De asemenea, nu sunt respectate prevederile cuprinse în aceeași lege la art.36 alin.(1) — „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc...”.

Referitor la aceste aspecte, Curtea' Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând că „una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”, orice act normativ trebuind „să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat” și că „respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constitutionalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție”.

Având în vedere prevederile art. 14 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la principiul unicității reglementării în materie, considerăm că soluțiile legislative preconizate prin prezenta propunere ar putea face obiectul unui act normativ modificator al Legii nr.53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece acest act normativ reglementează, cu caracter general, atât raporturile juridice de muncă, cât și aspectele legate de salariul minim brut pe țară.>>

În concret, sintagma „la plata unui salariul brut lunar”, utilizată de legiuitor la art.1 și art.2 din Lege, nu este suficient de clară pentru a se putea determina dacă norma are în vedere un drept general la salariu brut (ca element esențial al contractului individual de muncă, ceea ce este deja reglementat prin dispozițiile Legii nr.53/2003 — Codul Muncii, situație care ar accentua paralelismul legislativ antereferit) sau în raport cu scopul legii sintagma are în vedere garantarea dreptului la un salariu minim brut lunar ceea ce ar face norma inutilă deoarece acest aspect este reglementat prin dispozițiile art.3 și art.4 din Lege.

Menținerea exprimării echivoce cu scopul evitării unui eventual paralelism legislativ arată o tehnică de normare defectuoasă aplicată de legiuitor, care încalcă dispozițiile de redactare a legii stipulate în Legea nr.24/2000 cu consecința nerespectării principiului securității juridice în componenta sa privind calitatea actelor normative. Un asemenea viciu de neconstituționalitate extinde caracterul neconstituțional asupra întregului act normativ.

În același context, subliniem că legiuitorul a continuat să păstreze, în conținutul actului normativ, exprimări tautologice semnalate ca atare de Consiliul Legislativ.

Este cazul sintagmei conținute în art.3 din Lege, „coeficienți minimali de ierarhizare salarială pentru sectoare de activitate pentru care nu au fost încheiate contracte colective de muncă aplicabile la nivelul întregului sector de activitate” despre care Consiliul Legislativ a arătat:

<<cu privire la sintagma „pentru sectoarele pentru care au fost încheiate contracte colective le muncă aplicabile la nivelul întregului sector de activitate”, în primul rând semnalăm exprimarea tautologică, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.>>

Vă rugăm să constatați că *Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național* încalcă dispozițiile art.1 alin.(3) și alin.(5) din Constituție, fiind neconstituțională în ansamblul său.

II.3 Legea nu respectă dispozițiile art.108 alin.(1) și alin.(2) Constituție. Este încălcată competența de reglementare a Guvernului României stabilită prin acte normative în vigoare , respectiv prin Legea nr.53/2003 – Codul Muncii

Constituția României

Art.108 alin.(1) și alin.(2)

„(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.”

Avizul Consiliului Legislativ nr.668/2019 aduce la cunoștința Parlamentului, anterior declanșării procesului legislativ, următoarele:

<<*Precizăm că, potrivit art. 164 alin.(1) din Legea nr.53/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Prin hotărâre a Guvernului se poate stabili o majorare a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată prevăzut la alin. (1), diferențiat pe criteriile nivelului de studii și al vechimii în muncă.>>*

Cu privire la nerespectarea de către Parlament a competenței de legiferare a Guvernului, Decizia Curții Constituționale nr.531/2018 arată:

„[...]Curtea a mai arătat că Parlamentul, arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. O lege adoptată în condițiile de mai sus contravine principiului constituțional prevăzut de art. 16 alin. (2) din Legea fundamentală, având caracter discriminatoriu, și, ca atare, este sub acest aspect în totalitate neconstituțională. Într-adevăr, în măsura în

care un anumit subiect de drept este sustras, prin efectul unei dispoziții legale adoptate exclusiv în considerarea lui și aplicabile numai în ceea ce îl privește, incidenței unei reglementări legale constituind dreptul comun în materie, dispozițiile legale în cauză nesocotesc principiul constituțional potrivit căruia "nimeni nu este mai presus de lege". Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea erga omnes a deciziilor Curții Constituționale."

Legea supusă criticii de neconstituționalitate nu conține nicio normă de modificare, completare sau de abrogare a dispozițiilor art.164 alin.(1¹) din Legea nr.53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În această situație, în eventualitatea intrării în vigoare a *Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național*, va exista o dispoziție cu caracter primar care stabilește expres care sunt coeficienții de ierarhizare pentru stabilirea salariului minim brut în anumite sectoare de activitate și pe de altă parte o altă normă, de asemenea cu caracter primar, care stabilește competența Guvernului de a modifica prin act infralegal aceiași coeficienți de ierarhizare. Însă norma supusă criticii de neconstituționalitate are caracter ordinar, pe când norma primară care instituie competența Guvernului de a modifica indicii de ierarhizare, fiind cuprinsă în Codul Muncii, are caracter organic, prin urmare, este o normă de nivel superior Legii criticate, în ierarhia actelor normative.

Inexistența abrogării exprese a normei cuprinse în art.164 alin.(1¹) din Codul Muncii (abrogarea implicită fiind interzisă - a se vedea art.17 din Legea nr.24/2000) coroborat cu forța juridică superioară a acesteia în raport cu normele cuprinse în *Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național* menține competența Guvernului de a proceda, în temeiul legii în vigoare, la modificarea unei norme imperative stabilite la nivel primar, prin lege ordinară de către Parlament. De altfel, abrogarea expresă a unei norme juridice de nivel superior printr-un act normativ de nivel inferior ar fi în contra dispozițiilor art.64 alin.(1)

din *Legea nr.24/2000* privind *normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*.

Prin urmare, în considerarea Avizului Consiliului Legislativ și prin respectarea deciziilor Curții Constituționale, Parlamentul ar fi trebuit să procedeze la respingerea propunerii legislative pentru a nu se situa în afara limitelor constituționale cu privire la exercitarea competenței de legiferare. Ignorând jurisprudența Curții, cât și conținutul avizului Consiliului Legislativ, Parlamentul, în mod neloial, a ales să încalce dispozițiile art. 108 alin.(1) și alin.(2) raportat la art.1 alin.(5) din Constituția României cu consecința adoptării unei legi neconstituționale.

În concluzie, vă rugăm să constatați că *Legea* încalcă dispozițiile art.108 alin.(1) și alin.(2) și ale art.1 alin.(5) din Constituția României, fiind neconstituțională în ansamblul său.

II.4. *Legea a fost adoptată fără respectarea dispozițiilor art.111 alin.(1) și ale art.138 alin.(8) din Constituție. Este încălcat principiul responsabilității fiscal-bugetare*

Constituția României

Art.111 alin.(1)

„(1) Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora. În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie.”

Și

Art.138 alin.(5)

„(5) Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.”

Conform *Deciziei CCR nr.331/2019*, paragraful 36, menționează:

Guvernului, potrivit art.111 alin.(1) teza a doua din Constituție”, (ii) „trebuie respectate prevederile art.33 din Legea nr.24/2004, care reglementează obligativitatea efectuării studiului de impact”, (iii) „în considerarea dispozițiilor art.15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, fiind vorba de o inițiativă a cărei adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii trebuie să prezinte fișa financiară prevăzută de art.15 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice” și (iv) „solicitarea unui punct de vedere al Guvernului, întrucât demersul legislativ vizează reorganizarea unor structuri din sfera administrației publice centrale de specialitate”.

În aceeași Decizie (DCC nr.331/2019) se consacră obligativitatea consultării între Parlament și Guvern în situația în care propunerea legislativă care urmează a fi adoptată modifică, prin impactul pe care reglementarea îl produce prin cheltuielile ce urmează a fi angajate de la data intrării sale în vigoare, conținutul legii bugetului de stat

„Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art.111 alin.(1) și art.138 alin.(5), Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art.111 alin.(1) teza a doua din Constituție, „în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie”, iar art.138 alin.(5) prevede expres că „Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art.111 alin.(1) prima teză din Constituție, „Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora”. Textul constituțional stabilește, pe de o parte, obligația Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice de a prezenta informațiile și documentele necesare actului legiferării și, pe de altă parte, modalitatea de obținere a acestor informații, respectiv la cererea Camerei Deputaților, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul președinților acestora. Din aceste dispoziții rezultă că legiuitorul constituant a dorit să consacre garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice (a se vedea Decizia nr.515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai reținut că, în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern, este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu

Oficial al României, Partea I, nr.1.195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai reținut că, în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern, este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art.138 alin.(2) care prevăd că Guvernul are competența exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat și de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabili modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate (Decizia nr.1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.802 din 23 noiembrie 2007).

Așa cum a precizat Curtea prin Decizia nr.629 din 9 octombrie 2018, art.111 alin.(1) din Constituție „prevede expres și limitativ că relația dintre autoritățile menționate se realizează prin intermediul președinților Camerei Deputaților, Senatului sau comisiilor parlamentare”. În acest sens sunt, de altfel, și normele regulamentare care detaliază procedura legislativă. Astfel, dând expresie prevederilor constituționale menționate, Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.481 din 28 iunie 2016, stabilește, în art.92 alin.(4), că „În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin.(1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art.111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile”, iar la alin.(6) că, „Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art.111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare a raportului”. De asemenea Regulamentul Senatului stabilește la art.88 alin.(3) că „Propunerile legislative se comunică Guvernului în termen de 3 zile de la prezentarea în Biroul permanent, pentru a se pronunța și în ceea ce privește aplicarea art.111 din Constituția României, republicată”, iar la art.92 alin.(6) că „Propunerile legislative formulate de senatori și deputați, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoțite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin președintele Senatului, în conformitate cu dispozițiile art.111 din Constituția României, republicată”.

Raportând cele anterior menționate la datele din prezenta cauză, Curtea reține că inițiativa legislativă nu a fost însoțită de dovada solicitării informării Parlamentului de către Guvern, solicitare care ar fi trebuit să fie formulată de președintele Senatului, și nici de dovada că această informare a fost solicitată ulterior, pe parcursul derulării procedurii, de către președintele comisiei sesizate în fond (Comisia pentru buget, finanțe și bănci din cadrul Camerei Deputaților), în fața căreia au fost admise amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat.

În aceste condiții, pentru ca legea analizată să se coreleze cu prevederile bugetului de stat, Curtea constată că, în virtutea art.15 alin.(3) din Legea nr.500/2002, (i) Senatul avea obligația să solicite o informare din partea Guvernului, prin intermediul președintelui Camerei, iar Guvernul avea obligația să depună fișa financiară. Mai mult, întrucât în cursul dezbaterilor din cadrul comisiei sesizate în fond la Camera Deputaților au apărut amendamente care impuneau modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, (ii) președintele acestei comisii avea obligația de a solicita o informare din partea Guvernului, iar Guvernul avea obligația să depună fișa financiară reactualizată.

Cu privire la primul aspect, Curtea constată că informarea din partea Guvernului a fost solicitată de Senat, prin intermediul secretarului general al Camerei, cu încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art.111 teza întâi care stabilesc expres că informațiile și documentele sunt cerute de Senat, prin intermediul președintelui Camerei. Condiția impusă de norma constituțională reprezintă o cerință de validitate a actului prin care se solicită informarea, astfel că neîndeplinirea ei afectează însăși existența actului. Cu alte cuvinte, un document prin care o Cameră a Parlamentului transmite Guvernului o inițiativă legislativă solicitând informarea prevăzută de art.111 din Constituție, dar care nu este semnat de președintele Camerei respective, nu produce efectul juridic consacrat de norma constituțională, neabsolvind Camera de obligația prevăzută de art.111 teza a doua din Constituție.

În ceea ce privește al doilea aspect, referitor la modificările operate pe parcursul procedurii legislative, sunt incidente considerentele Deciziei nr.764 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.104 din 7 februarie 2017, în care Curtea a statuat că „introducerea unor dispoziții care privesc salarizarea personalului bugetar, practic, direct la dezbaterile finale a proiectului de lege, după adoptarea proiectului de lege în prima Cameră sesizată, după parcurgerea procedurii de avizare, fără o informare a Parlamentului de către Guvern, eludează cadrul constituțional

stabilit pentru întocmirea bugetului public, sens în care Guvernul a invocat în sesizarea sa prevederile constituționale înscrise în art.111, referitoare la informarea Parlamentului, și în art.138 alin.(5), potrivit cărora nicio cheltuială bugetară să nu fie aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

Mai mult, Curtea a statuat că „simpla participare, la lucrările Comisiilor parlamentare care au introdus amendamentele devenite texte legale, a unor reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice, nu este de natură să complinească cerințele constituționale menționate, având în vedere că art.111 din Constituție își găsește concretizarea în art.15 alin.(1) și (2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice și în art.15 alin.(1) lit.a) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, care stabilesc obligația de întocmire a fișei financiare și care îi conferă acesteia un caracter complex, dat de efectele financiare asupra bugetului general consolidat. Aceasta trebuie să cuprindă, potrivit legii, schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani; estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor; măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar”. În ceea ce privește incidența dispozițiilor care impun solicitarea fișei financiare, Curtea a reținut, prin Decizia nr.764 din 14 decembrie 2016, că art.111 din Constituție utilizează sintagma „inițiativă legislativă”, care cuprinde atât proiectele de lege, cât și propunerile legislative. Obligația solicitării fișei financiare incumbă tuturor inițiatorilor, atâta vreme cât dispozițiile legale generează impact financiar asupra bugetului de stat, iar dacă acestea sunt rezultatul unor amendamente admise în cadrul procedurii legislative, prima Cameră sesizată sau Camera decizională, după caz, are obligația de a solicita fișa financiară.

Curtea Constituțională a stabilit, de exemplu, prin Decizia nr.22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.160 din 2 martie 2016, paragraful 59, sau Decizia nr.593 din 14 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.886 din 4 noiembrie 2016, paragraful 30, că „în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii conform art.15 alin.(3) din Legea nr. 500/2002, [...] și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament [...], nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”.

Așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, obligativitatea indicării sursei de finanțare pentru aprobarea cheltuielilor bugetare, prevăzută de

art.138 alin.(5) din Constituție, constituie un aspect distinct față de cel al lipsei fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar. Astfel, prin Decizia nr.1.093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.711 din 20 octombrie 2008, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art.138 alin.(5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern. Art.138 alin.(5) din Constituție impune stabilirea concomitentă atât a alocăției bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea ei, spre a evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire (a se vedea Decizia nr.36 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.75 din 11 aprilie 1996). Așadar, norma constituțională nu se referă la existența în concreto a unor resurse financiare suficiente la momentul adoptării legii, ci la faptul că acea cheltuială să fie previzionată în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat pentru a putea fi acoperită în mod cert în cursul anului bugetar.

Prin Decizia nr.22 din 20 ianuarie 2016, paragraful 58, Curtea a reținut că, întrucât „nu are competența să se pronunțe cu privire la caracterul suficient al resurselor financiare, rezultă că aceasta are doar competența de a verifica, prin raportare la art.138 alin.(5) din Constituție, dacă pentru realizarea cheltuielii bugetare a fost indicată sursa de finanțare”.

Or, Curtea constată că, lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată), nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală. Prezența ministrului de finanțe la ședința Comisiei pentru buget, finanțe și bănci în care a fost dezbătută propunerea legislativă, chiar cu precizarea expresă în sensul susținerii inițiativei legislative, nu poate complini obligația constituțională a președintelui comisiei de a solicita informarea Guvernului și cu atât mai puțin nu poate complini lipsa fișei financiare care trebuie să însoțească propunerea legislativă.

În concluzie, întrucât cheltuielile preconizate prin textele de lege criticate privind reorganizarea unor

organe de specialitate ale administrației publice centrale, cheltuieli de relocare și de salarizare, grevează asupra bugetului de stat, adoptarea lor ar fi fost posibilă doar după solicitarea informării Parlamentului de către Guvern și

după stabilirea sursei de finanțare în condițiile Legii fundamentale. Față de cele constatate și având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale dezvoltată cu privire la interpretarea art.111 alin. (1) teza a doua și art.138 alin.(5) din Constituție, Curtea constată că se impune admiterea obiecției de neconstituționalitate.” (DDC nr.331/2019, paragraf 42-53)

Analizând punctul de vedere emis de Consiliul Legislativ, asupra propunerii legislative, constatăm că legiuitorului i s-a recomandat aplicarea procedurii constituționale de consultare a Guvernului cu privire la încadrarea noilor cheltuieli în ansamblul bugetar anual, în aplicarea dispozițiilor art.111 alin.(1) teza a doua și art.138 alin.(5) din Constituție:

Avizul Consiliului Legislativ nr. /2019, pct.3

„Menționăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.3¹ din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind cuprinse cel puțin referiri la impactul socio-economic, inclusivevaluarea costurilor și beneficiilor măsurilor preconizate, la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), la consultările derulate în vederea elaborării propunerii legislative și nici la măsurile de implementare necesare în vederea elaborării acesteia.”

Prin stabilirea unor coeficienți de ierarhizare în domeniile care nu intră sub incidența contractelor colective de muncă sau a legilor speciale de salarizare, Parlamentul procedează la modificarea implicită a Legii nr.5/2020, Legea bugetului de stat pentru anul 2020. deoarece există sectoare de activitate aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau a autorităților publice locale în care sunt angajate persoane cărora nu li se aplică dispozițiile contractelor colective de muncă și nu există reglementări speciale în materia stabilirii și plății salariului minim brut, contractele de muncă fiind încheiate în temeiul dispozițiilor Codului Muncii (Legea nr.53/2003), în special în cazul regiilor autonome sau a societăților comerciale cu capital de stat. Modificarea salarizării în cadrul acestor entități care prestează servicii publice generează majorarea bugetelor angajatorilor cu impact final asupra bugetului de stat pentru anul 2020 și pentru următorii ani fiscali, cu încălcarea dispozițiilor art.15 din Legea nr.69/2010 privind responsabilitatea fiscal-bugetară.

În contra dispozițiilor constituționale, jurisprudenței CCR și a punctului de vedere al Consiliului Legislativ legiuitorul a ales să adopte Legea fără consultarea Guvernului cu privire la impactul reglementării asupra Legii nr.5/2020 privind bugetul de stat pentru anul 2020, cu modificările și completările ulterioare, nesolicitând fișa financiară obligatorie. Argumentăm în susținerea afirmației, după consultarea fișei actului normativ înscrisă pe pagina electronică a Camerei Deputaților, prin inexistența unei adrese din partea

conducerii Senatului sau a Camerei Deputaților ori a conducerii Comisiilor sesizate cu întocmirea raportului pentru propunerea legislativă cu nr.nr.L466/2019 la Senat și PLx nr.525/2019 la Camera Deputaților.

Astfel, Parlamentul, prin ambele sale Camere legislative, a procedat în contra dispozițiilor art.111 alin.(1) teza a doua și art.138 alin.(5) din Constituție. În această situație, în raport cu argumentele invocate mai sus și în consonanță cu deciziile Curții Constituționale (ex. DCC nr.331/2019), vă rugăm să constatați neconstituționalitatea *Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național*, în ansamblul său.

În drept, ne întemeiem sesizarea pe dispozițiile art. 134, alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, cât și pe dispozițiile art. 15, alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind
salarizarea personalului la nivel național**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – Prezenta lege garantează dreptul tuturor salariaților la plata unui salariu brut lunar, diferențiat pe criteriul nivelului de studii în cadrul unui program normal de lucru.

Art. 2. – Quantumul salariului brut lunar se stabilește prin aplicarea unui coeficient raportat la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit prin hotărâre a Guvernului, potrivit legii.

Art. 3. – Prezenta lege stabilește coeficienții minimali de ierarhizare salarială pentru sectoare de activitate pentru care nu au fost încheiate contracte colective de muncă aplicabile la nivelul întregului sector de activitate și pentru care nu există legi speciale privind salarizarea sau contract colectiv de muncă la nivel de unitate în vigoare, cu respectarea prevederilor art. 2.

Art. 4. – Coeficienții minimali de ierarhizare sunt aplicabili pentru toate categoriile de salariați încadrați pe funcții pentru care este obligatoriu un nivel de calificare potrivit anexei la prezenta lege.

Art. 5. – Anexa face parte din prezenta lege, iar coeficienții prevăzuți au caracter minimal.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR



ION - MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI



ROBERT - MARIUS CAZANCIUC

București,
Nr.

Nr. crt.	Funcția, gradul profesional, nivel de calificare	Coeficient minim de ierarhizare raportat la salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată corespunzător nivelului studiilor, respectiv cel stabilit pentru fiecare ramură de activitate
Muncitori		
1.	Necalificați	1,00
2.	Calificați*	1,20
Personal administrativ și de specialitate încadrat în funcții pentru care condiția de pregătire este:		
3.	Școală profesională*	1,20
4.	Studii liceale*	1,20
5.	Școala postliceală*	1,25
6.	Studii liceale + calificare*	1,25
7.	Școală de maiștri*	1,30
8.	Studii superioare de scurtă durată*	1,50
Personal cu studii superioare încadrat în funcții pentru care condiția de pregătire este cea de studii superioare:		
9.	Studii superioare de lungă durată**	1,70
10.	Studii superioare de lungă durată – cu master**	1,80
11.	Studii superioare de lungă durată cu doctorat în domeniul activității desfășurate**	2,00

* se aplică pentru personalul salarial cu mai mult de 2 ani vechime în specialitate/experiență (pentru poz. 2-11)

** se aplică pentru cazul în care fișa postului are condiție *sine qua non* (pentru poz. 8-11)

TABEL CU SEMNATARI

SESIZĂRI LA CURTEA CONSTITUTIONALĂ A LEGII
PRIVIND STABILIREA COEFICIENTILOR MINIMALI DE
IERARHIZARE PRIVIND SALARIZAREA PERSONALUL
LA NIVEL NAȚIONAL (PLx.m.525/2019)

Nr. crt.	Nume	Semnătura
1.	Roman Florin Claudiu	
2.	Achiței Vasile Cristian	
3.	Alexe Costel	
4.	Anastase Roberta Alma	
5.	Andrei Alexandru Ioan	
6.	Andronache Gabriel	
7.	Ardelean Ben Oni	
8.	Balan Ioan	
9.	Balint Liviu	
10.	Banias Mircea	
11.	Bica Dănuț	
12.	Bodea Marius	
13.	Bode Lucian Nicolae	
14.	Boroianu Robert Aurel	
15.	Borza Remus	
16.	Buican Cristian	

17.	Burciu Cristina
18.	Bumb Sorin-Ioan
19.	Calista Mara Daniela
20.	Calotă Florică Ică
21.	Cîmpeanu Sorin
22.	Cherecheș Florica
23.	Cherecheș Viorica
24.	Cozmanciuc Mugur
25.	Constantin Daniel
26.	Culeafă Mihai
27.	Cupșa Ioan
28.	Dobre Victor Paul
29.	Dobrovie Matei
30.	Fădor Angelica
31.	Florea Damian
32.	Găină Mihăiță
33.	Gheorghe Daniel
34.	Gheorghe Tinel
35.	Gheorghiu Bogdan
36.	Ghilea Gavrilă
37.	Giugea Nicolae
38.	Gudu Vasile
39.	Hărățau Elena

40.	Heiuş Lucian
41.	Huţucă Bogdan Iulian
42.	Ioniţă Antoneta
43.	Ionescu George
44.	Leoreanu Laurenţiu
45.	Lungu Tudoriţa
46.	Mareş Mara
47.	Mihalescul Dumitru
48.	Moldovan Sorin-Dan
49.	Neagu Nicolae
50.	Nicoară Romeo Florin
51.	Olar Corneliu
52.	Oprea Dumitru
53.	Oros Nechita-Adrian
54.	Palăr Ionel
55.	Pet. cu Toma-Florin
56.	Pirtea Marilen
57.	Popescu Pavel
58.	Popescu Virgil Daniel
59.	Preda Cezar
60.	Predoiu Marian-Cătălin
61.	Prişcă Razvan Sorin
62.	Raeţchi Ovidiu- Alexandru

63.	Răcuci Claudiu Vasile
64.	Romanescu Cristinel
65.	Săftoiu Ana- Adriana
66.	Schelean-Somfelean Valeria Diana
67.	Sighiartău Robert Ionatan
68.	Stamatian Vasile Florin
69.	Sitterli Ovidiu Ioan
70.	Surgent Marius
71.	Stroe Ionut Marian
72.	Șișcu George
73.	Șovăială Constantin
74.	Ștefan Ion
75.	Știrbu Gigel Sorinel
76.	Tabugan Ion
77.	Trăilă Cristina
78.	Turcan Raluca
79.	Varga Glad-Aurel
80.	Varga Vasile
81.	Vîlceanu Dan
82.	Voicu Mihai

TABEL

a SEMNATARII SESIZARII LA CURTEA CONSTITUTIONALA
A LEGII PRIVIND STABILIREA COEFICIENTILOR MINIMALI
DE IERARHIZARE PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI LA NIVEL NATIONAL.

PLx - ut. 525/2019)

[illegible]

TABEL

CU SEMNATARII SESIZAREA LA CURTEA CONSTITUTIONALA
A LEGII PRIVIND STABILIREA COEFICIENTILOR
MINIMALI DE INCALZIRE PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI LA NIVEL NATIONAL

(PLX-m. 525/2019)

[illegible]

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	MOSTEANU UYU - IONUȘ	USR	
2.	Rădulescu Iulian	USR	
3.	Șurubaru Dumitru	USR	
4.	BOTTEZ MIHAIL - CĂTĂLIN	USR	
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Alin Ionuț Arsu	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

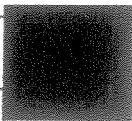
**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Barna Ilie Dan	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Benga Tudor Vlad	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	BULAI IULIAN	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Cosette-Paula Chichirău	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	COSMA LAVINIA	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	NICUȘOR DANIEL DAN	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a Legii
privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la
nivel național (PL-x 525/2019)

NR.	DEPUTAT/SENATOR	SEMNĂTURĂ	PARTID
1.	Dep. Silviu Dehelean		USR
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Cătălin Drulă	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	DURUȘ VLAD	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	STELIAN ION	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Cristina Ionela IURIȘNIȚI	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Claudiu Nasui	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Tudor Rareș Pop	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Nicolae Daniel Popescu	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	
1.	Prisnel Adrian-Claudiu	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Prună Cristina Mădălina	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Bogdan RODEANU – Deputat USR Galați	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Cristian Gabriel Seidler	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Stanciu-Viziteu Lucian Daniel	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	UNGUREANU EMANUEL DUMITRU	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a
Legii privind stabilirea coeficienților minimi de ierarhizare privind salarizarea
personalului la nivel național (PL-x nr. 525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	VLAD SERGIU COSMIN	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

**Lista susținătorilor sesizării de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea coeficienților
minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național (PL-x nr.
525/2019)**

NR.	DEPUTAT	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	Deputat Cornel Zainea	USR	
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			

